

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 308/2026-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED], zastúpenej LOVÁSZ LEGAL s. r. o., Železničiarska 18, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/56/2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 17. marca 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/56/2024 s vyslovením povinnosti porušovateľovi konať bez zbytočných prieťahov. Domáha sa aj primeraného finančného zadostučinenia a priznania náhrady trov konania pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľky

2. Sťažovateľka je na základe žaloby z 28. júna 2024 žalobkyňou v konaní o zaplatenie 4 321 eur z titulu náhrady škody s prísl. a sumy vo výške určenej znaleckým posudkom za bolesť, sťaženie spoločenského uplatnenia, náhradu nemajetkovej ujmy a nákladov na zrenovovanie poškodeného chrupu, a toto konanie je vedené na mestskom súde.

3. Žalobná odpoveď žalovaného zo 6. decembra 2024 bola sťažovateľke doručená 14. júla 2025, ku ktorej sa sťažovateľka obratom vyjadrila. Následne podľa sťažovateľky mestský súd v danej veci

nekoná. Iniciatívne z elektronického súdneho spisu sťažovateľka zistila, že žalovaný 3. novembra 2025 doručil dupliku, ktorú ku dňu podania sťažnosti mestský súd sťažovateľke nezaslal.

4. Podaním z 18. septembra 2025 sťažovateľka žiadala o nariadenie termínu pojednávania s poukazom na to, že stranám bol poskytnutý dostatočný časový priestor na vyjadrenia a z procesnej stránky nič nebráni tomu, aby súd vo veci nariadil pojednávanie. Mestský súd sťažovateľku 19. septembra 2025 vyrozumel, že *„prebieha písomné štádium konania v súlade s § 167 CSP, ktoré v civilnom sporovom konaní obligatórne predchádza nariadeniu pojednávania na prejednanie veci samej. Súd aktuálne procesne koná, pričom eviduje charakter daného sporu“*.

5. Sťažovateľka ďalej uvádza, že jej právnemu zástupcovi vo veci iného klienta bol zo strany mestského súdu zaslaný dokument, ktorého obsahom bola informácia o odklade termínov pojednávania z dôvodu zmeny sídla mestského súdu. Z uvedeného dedukuje, že ani v jej prípade k nariadeniu termínu pojednávania najbližší polrok nepríde, čím je možné očakávať ďalšie prieťahy.

6. Ku skutkovej a právnej zložitosti sťažovateľka uvádza, že ide o štandardnú agendu všeobecného súdnictva. Je toho názoru, že sama k vzniku prieťahov nijako neprispela, naopak, vždy reagovala promptne, ku konaniu pristupuje iniciatívne a mestský súd zbytočne nezahľcuje neprimeraným množstvom podaní. Vzniknuté prieťahy je preto potrebné pripísať na vrub mestskému súdu, ktorý sťažovateľke nedoručuje písomnosti žalovaného, čo sťažovateľka demonštruje poukazom na lehotu 7 mesiacov, počas ktorých jej mestský súd doručoval vyjadrenie žalovaného.

7. Postup súdu sťažovateľka klasifikuje ako chaotický, nepružný, neefektívny a vyznačujúci sa neprimeranými časovými odstupmi, v dôsledku ktorých mestský súd za 18 mesiacov nielenže nevydal rozhodnutie vo veci, ale ani nenariadil prvé pojednávanie vo veci.

8. Sťažovateľka sa domáha aj priznania primeraného finančného zadost'účinenia 10 000 eur, ktorej priznanie odôvodňuje stratou dôvery v právny systém a utrpenou ujmu z dĺžky prebiehajúceho konania, ktorého predmet si vyžaduje zrýchlený postup.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti a posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavnú sťažnosť je potrebné považovať za zjavne neopodstatnenú a ako takú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnuť.

10. V úvode ústavný súd poznamenáva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie ústavných práv (bližšie pozri III. ÚS 489/2024 a tam uvedená judikatúra).

11. Ústavný súd pri posudzovaní porušenia sťažovateľkou označených základných práv zohľadňuje aj rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002).

12. V prejednávanom prípade napadnuté konanie začalo dorúčením žaloby 28. júna 2024 a ku dňu podania ústavnej sťažnosti (17. marca 2026) jeho celková dĺžka nepresahuje štandardnú dĺžku súdneho konania na jednom stupni sústavy súdov (dva až tri roky). Z hľadiska predmetu konania,

ktorým je náhrada škody na zdraví a nemajetkovej ujmy, ide o prioritované konanie a ústavný súd vníma jeho význam pre sťažovateľku, ako aj skutočnosť, že postup súdu nie je optimálny a súd nepostupuje efektívne, dĺžka konania však ku dňu podania ústavnej sťažnosti nedosahuje intenzitu vyžadujúcu si zásah ústavného súdu.

13. V závere ústavný súd dáva sťažovateľke do pozornosti, že nepodanie sťažnosti predsedovi súdu na prietahy v konaní podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nepovažuje za podmienku podania ústavnej sťažnosti, a preto jej nepodanie nemôže zakladať dôvod odmietnutia ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, avšak na druhej strane, využitie tohto právneho prostriedku môže nepochybne v určitých situáciách viesť k náprave namietaného stavu (bližšie pozri IV. ÚS 143/2022).

14. Ústavný súd poznamenáva, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik prietahov majúcich za následok prekročenie akceptovateľnej štandardnej dĺžky konania, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

15. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch sťažovateľky v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Peter Molnár
predseda senátu